

מבין משאבים, 2179, ד' ניסן תשע"ז, 31 מרץ 2017

הנה עיר/ מוקי (דני ניב)

הנה רחובות, זיכרונות של אספלט ואבן,
הנה שדרות רחבות נטועות
לפעמים העיר היא כמוך- יפה ולוטפת
לפעמים היא כמוני – מבוך סימטאות.
הנה ספסל, לב שבור ממתכת
ים של פנים שחולפות חתומות
בני אדם הם בסך הכל חומה שנסדקת
והנה אורות נוצצים כמו דמעות.

הנה עיר,
הנה אנשים
שיש להם הכל
אבל אין להם מאום.
הנה שיר,
הנה המילים,
מילים הן הכל
והן כלום.

קירות שראו כבר מיליון חלומות
ושבילים שבהם דיממו חרטות
וקפה ועשן ונשים אוהבות
ואושר עלוב של פינות חשוכות
הנה אמת מאירה ומביישת
את בחירתנו בחיים נטולי משמעות,
מבעירה ושורפת, כמו השמש שיוצאת,
אבל יותר מדי זה למות

מה בעלון:

ישיבות מלכירות ומשולחן המלכירות / צנת מאור

אנחנו מתכתבים עם סופרים / טובה אבריא

בסיבובו אילן בן טל

סופ"ש ירדן 2017 / אלי אפיסצ והצוות

כוחו של חיוקו יאאל דהן

עדכון על התקדמות של ב' של הרחבת הבתיט/שי לינדראן

לו דצתי / נאה פרסי

אם לו דצתי (מוזמנים להצטרף לצומה) / כרמלה אילון

מהנצעה ביובנו ומשולחן סיקרון ונאה פרסי

ישיבות אלכירות

ישיבת מזכירות מס' 12/17 מיום 15.3.17

1. **אשרור דף ההצבעה על השיוכים שלב ב'**
לקראת ההצבעה בקלפי סוכס איך להגיש את דף ההצבעה, בעקבות ההערות שהושמעו באסיפה. כן סוכס להקים שוב דוכני הסברה בשעות ההצבעה לאור הניסיון החיובי בהצבעה הקודמת.
2. **דיווח לקראת המפגש עם ערן דורון יו"ר המועצה המיועד**
ערן דורון הגיע לשיח במועדון לחבר לחברים מעוניינים. המפגש היה מעניין ופורח. מהמזכירות נשלחה ברכת הצלחה לערן דורון וסוכס ליצור איתו קשרי עבודה לשיתוף פעולה פורה. ענת ומוני יקיימו איתו פגישות בהמשך.

ישיבת מזכירות מס' 13/17 מיום 19.3.17

1. **בונוסים של שגיב**
בהשתתפות: שי שאלתיאל – מנכ"ל שגיב
שי הציג את שנת הפעילות הכלכלית המוצלחת של שגיב. כידוע מחולק בונוס לכלל עובדי שגיב. שי ציין, ששגיב מתכוונים כמובן להמשיך בנוהל המקובל לפיו הבונוס של עובדי משאבי שדה במפעל עובר לקיבוץ, ומחולק, כאשר מוחלט על כך לכלל חברי הקיבוץ (ולא רק לעובדי שגיב), והדגיש את החשיבות שהוא ייועד לבונוס. המזכירות ציינה בברכה חמה את הישגי המפעל כמו גם של שאר הענפים. סוכס שכל נושא בונוסים 2016 יגיע לדיון משולב במזכירות ולאחר מכן באסיפה.
2. **שנת חופש לויקטור דיומין – המשך דיון**
ויקטור פנה לצאת לשנת חופש כדי לכסות את החובות שנצברו לו כדי לעזור לאמא שלו. לאחר שנבחן ההיבט הכלכלי של הפניה, המזכירות ממליצה לאשר לויקטור שנת חופש ללא המשפחה והמשך מגורים בקיבוץ.
הנושא יועלה לאסיפה ולהצבעה בקלפי.

ישיבת מזכירות מס' 14/17 מיום 22.3.2017

1. **דיווחים על דוחות מבקרת הפנים הילית החר ודיון על דרכי המעקב והאכיפה.**
הילית החר מבקרת פנים של הקיבוץ, הגיעה לפגישות עם שבעת רכזי הענפים בהם התקיימה השנה ביקורת, (ע"פ החלטת ועדת ביקורת שהיא אוטונומית בקביעת הענפים המבוקרים). בפגישות השתתפו חברי ועדת הביקורת, מוני רכז המשק (בענפים העיסקיים) וענת מאור (בענפי הקהילה).
המשך.....

במזכירות נמסר דוח מקוצר וסוכם לקיים דוח מעקב חצי שנתי על כל ענף ע"י רכו המשק והמזכירה בסיוע ועדת ביקורת. באותו ערב התקיימה אסיפת חברים ונמסר דו"ח על ששת הענפים וקרן מילואים, והחברים העלו שאלות והערות שונות. תודה להילית הלר על העבודה המקצועית. צויין הן ע"י הענפים הן במזכירות והן באסיפה, שיש חשיבות לשגרת הביקורת, לרבות ביקורות מעקב בחלק מהענפים.

ישיבת מזכירות מס' 15/17 מיום 26.3.2017

בהשתתפות: עו"ד אחינועם זליגמן

הישיבה כולה הוקדשה לתכנון וסנכרון המשך הדיונים בכל המסלולים במקביל:
שיוך הבתים, השיוך הנכסים היצרניים, והמסלול המשפטי-חברתי-כלכלי לקליטת הבנים בעצמאות כלכלית. המזכירות סיכמה על דרכי הליבון והדיון בכל אחד מהנושאים.

מסלול המזכירות

שיוך הדירות – תוצאות הקלפי שלב ב'

ארבעת הסעיפים הנוגעים לדרך האיזונים והחישובים אושרו ברוב גדול, ואילו הסעיף על הזכאות לאלה שנפטרו לפני היום הקובע לא אושר. התוצאה הייתה (54% מתנגדים ו-45% תומכים, 1% פסול).

בחירת מנהל מש"א – צוות האיתור סיים את עבודתו ומעביר את המלצותיו למזכירות. הנושא ידון באסיפה בשבוע הבא וההצבעה בקלפי תתקיים לפני ליל הסדר, בימי שישי מוצ"ש ויום ראשון.

נגישות לאנשים עם מוגבלויות

הקיבוץ הגיש תשובות לשאלון שהוגש ע"י נציבות שוויון ההזדמנויות לאנשים עם מוגבלות. לשמחתנו הקיבוץ נגיש ברוב מבני הציבור למעט משרדי הקיבוץ. יודגש שכל חברה/ה שלא יכולים לעלות במדרגות – מוזמנים לפנות לבעלי התפקידים והנה"ח לבוא למפגש בביתם.

פחי אשפה – תזכורת: הציבור מתבקש לא לזרוק לפחי האשפה גזם וענפים כדי לא לסתום את הפחים. הפחים מיועדים לאשפה ביתית בלבד.

מידע על החופשה שלי בחול המועד פסח

אני יוצאת לחופשה ביום אי' 9/4 עד יום ג' 18/4 חברים שיש להם נושאים לטיפול מוזמנים לעשות כן במהלך שבוע הבא.

המשך...

ברכות מכל הלב:

הידד למטיילים – בסוף השבוע חזרו מירדן 52 מטיילים מלאי חוויות, שביעות רצון מהנופים והתרוממות רוח חברתית.

יישר כח לאלי אלישע, איתי שביט וכל הצוות המארגן !

השבוע ייצא הטיול של שגיב לאילת. איחולים להצלחה והנאה רבה !

תודות לחוליות פורים ופסח – על ההשקעה והתוצאה שתורמת רבות לחברים ולטיפוח חיי הקהילה.

ברכות ללולו טלמור – שהשתתף יחד עם גאולה צ'יבוטרו ואלי כהן במרוץ 50 שנה לשחרור ירושלים-והגיע למקום ראשון לגילאי 74-79.

ולסיום חג אביב שמח ופורח לכולם

ושאיפה לחירות הדעת ואהדה

חג שמח !

ענת מאור – מזכירת הקיבוץ

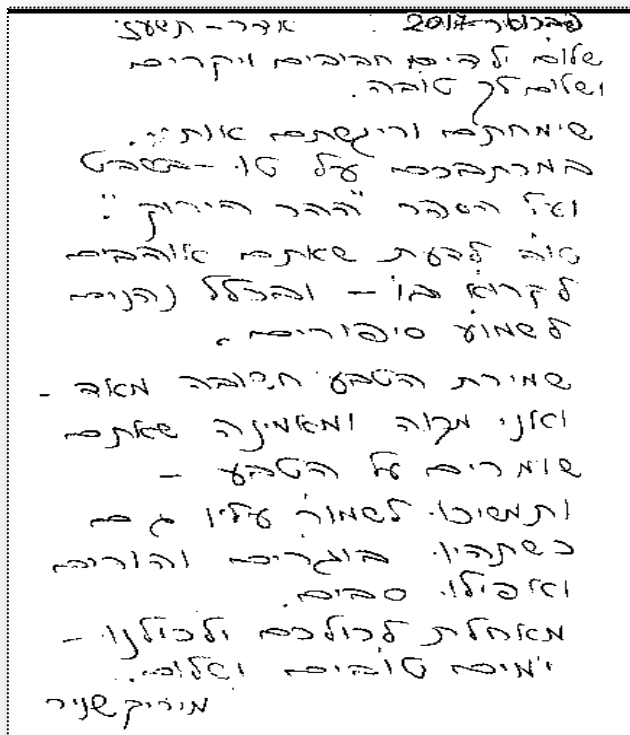
אנחנו מתכתבים עם סופרים/טוביה אבריאף

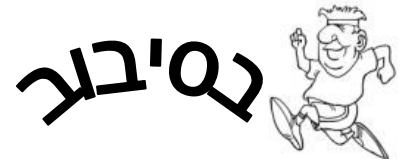
מיריק שניר בת כפר גלעדי

סופרת, משוררת, מחנכת, מרצה בנושאי חינוך מגוונים. אם לתשעה ילדים. נכדתו של איש החינוך מרדכי סגל, מייסד סמינר הקיבוצים. האורים והתומים של אנשי החינוך בתקופתו. חיברה למעלה מ-90 ספרים, זכתה בהרבה פרסים.

אני משתמשת הרבה בספריה המתאימים לגיל הרך בעיקר. לאחרונה הוציאה ספר יפה ובעיקר מחנך לשמירת הטבע, ובגן הדס הרבינו לקרוא בו הספר נקרא "ההר הירוק". עד כמה חשוב לשמור על העצים ואיזה נזקים נגרמים ע"י כריתת העצים.

כתבנו למיריק מכתב והודינו לה על הספר היפה. ועל כך היא ענתה לנו:

ההצבעה על הקריטריונים לשיוך דירות נגמרה. מה שהוחלט, הוחלט. בזמן כתיבת שורת אלה גם לא ידועות התוצאות. זה נגמר, אבל אנחנו ממשיכים לחיות כאן והמילים לא מתנדפות ואלה שאומרים אותן נשארים תקועים עם אותן מחשבות. ועולים בראשי הרהורים שונים בעקבות מה שנאמר ונצעק ונטחן ע"י אותם חברים.

האם יש כאן חמדנות? האם אני, החמדן, משתתף בירושה מהוריהם של כל אחד מהדנים בנושא בינם לבין עצמם או בשגיב או בחדר אוכל. הטוענים לחמדנות לא רק שמתתפים איתי במה שאבא שלי בנה כאן במשך כל חייו, הם גם רוצים לנשל אותי. אז נדמה לי, לפי הפרוש של חמדנות, שדי ברור מי כאן החמדן. מה שלא נדמה לי הוא שלהאשים אותי בחמדנות זו נבזות.

אבל אולי אני בכל זאת טועה. אז שמישהו יסביר לי, הסבר הגיוני לא מטומטם עם ציטוטים נבובים, למה אבא שלי, או אחר שהלך לעולמו לפני תאריך מסוים, צריך להוריש לילדיו פחות, מנגיד, גנדי, רובקה או אבישי ז"ל, או פחות מכל חבר אחר ממקימי הקבוץ שיזכה לחיים ארוכים וטובים? מה הם עשו פחות למען הקמת הקבוץ? הם עשו משהו במשך כל חייהם למען עצמם ולא למען הקבוץ? אולי יש לטוחנים קריטריונים של צדק והיגיון שאני לא רואה. או אולי יש מטרות נשגבות מבינתי ששווה בעבורם להשמיץ ולהכתים.

רק לשם האינפורמציה בעניין עמדתי בנושא, אני הלכתי לשיבת המזכירות כדי להודיע שאני לא מעלה שום הצעה פרטית ואינני נותן יד לפארסת חלוקת הנכסים שמתנהלת כאן, אבל אל תתנו לעובדות לבלבל אתכם, יש קו, ויש מטרה, צריך להמשיך ולא להסתכל לצדדים (או במראה).

נראה לי, לטובת כולנו, שגם בשעת ויכוח גדול או קטן עדיף לשקול מילים, בעיקר אלה שבונים את הקרירה שלהם על מילים.

וכמו בשנה שעברה אני מאחל לכולנו חג חרות מוצלח, שנצא לחרות מהכבלים של עצמנו

סופ"ש ירדן 2017

רצינו קצת לשנות, לעשות משהו אחר, ירדן היה אחד הרעיונות שעלו. נעשה משאל בין חברי הקיבוץ היכן לטייל השנה, בארץ או ירדן, וברוב של 95% נבחר היעד. התחלנו לארגן את הטיול ומצאנו שהאדם שיוכל לעשות זאת הכי טוב הוא איתי שביט, פנינו אליו ומבלי להתלבט נתן את הסכמתו. היו כאלו שהתנגדו מסיבות שונות, אחת הסיבות הייתה שזה מסוכן, התקיים דיון במזכירות והוחלט שכל חבר יחתום על כך שהוא מודע שקיימת אזהרת מסע.

בסוף הטיול של השנה שעברה הצהרתי שזה הטיול האחרון שאני מארגן. לאחר לחצים מכיוונים שונים הסכמתי לקחת זאת על עצמי והתניתי זאת שיהיה איתי צוות. נבנה צוות, לאה שורק, יהודית זכאי, יהודה אלקרט, אנוכי אלי אלישע ואיתי כמתווך יועץ ומדריך, יחד בנינו את המסלול.

אני אישית רואה בזאת פרוייקט חברתי חשוב וזו הסיבה שהרמתי את הכפפה. ההיבט החברתי של היחד בא לידי ביטוי, מתנתקים מ"צרות" הקיבוץ, באנו להנות יחד ודגש על המילה יחד.

אני פותח קבוצת ווטסאפ לטיול ואנשים כותבים מקבלים הודעות ונוצר קשר קבוצתי. אחד הווטסאפים שנכתב, אותי ריגש ומביע בדיוק את המטרה הנעלה להמשיך בפרוייקט חברתי זה.

בקשתי וקבלתי רשות מהכותבת לכתוב אותו בעלון.

"כשרציתי לגור בקיבוץ, בדמיון שלי קיבוץ היה בדיוק כמו שהרגשתי בטיול.

אווירה טובה כולנו היינו יחד כמעט כל הזמן אפילו זמני ביניים.

דאגתם לפיצוחים ולשמוע ניגון מהמם של מרסלו שלנו.

כל אדם מוכשר תרם לאווירה כל כך טובה.

מבחינתי היתה זו הגשמת חלום.

אז תודה לכוולם לכל מי שתרם להוציא טיול שכזה ולכל מי שהשתתף בו

ודאג לחייך אחד לשני לשוחח אחד עם השני ולגרום הנאה מרובה מבחינה חברתית

ובכך להעצים את מראה הנוף המרהיב, כי בלי חברה שכזו העולם פחות יפה"

ברגשי הוקרה לכולם.

הצוות: ויהודית זכאי, לאה שורק, יהודה אלקרט אלי אלישע

והמדריך יועץ ומלווה איתי שביט.

כוחו של צחוק

אספר על הטיול מזווית לא שגרתית כדי להבהיר לכולנו ולי באופן מיוחד את חשיבותו. לאחר שעברנו את שערי הקיבוץ כל החברים ישבו בנוחות, המזגנים עבדו היטב, הדיילות דאגו שלא נהיה במתח וחלקו ממתקים וסוכריות מנטה לכל הנוסעים. באופן טבעי נוצר מעגל צחוק שהו מורכב במספר רב של חברים, הבדיחות זרמו בקלות, והצחוק זרם בהתאמה. היו אחדים שצחקו לפני כל בדיחה עקב כישרון טלפתי מולד.

הגענו לגבול, עברנו בשלום את הבדיקות, קבלנו את החתימות על הדרכון, עלינו על אוטובוס מקומי מוגבל במספר מקומות, ולכן נוסף לנו אוטו "ואן" כדי לקחת את הנותרים. למרות שהתהליך היה מעייף, אווירת הצחוק הייתה תמידיה ומתונה יותר. יצאנו לדרך לכוון ואדי ראם, הגענו לכפר שמשמש כתחנת מעבר בין האוטובוס לגייפים. הגדרת ג'יפ היא לא נכונה, יותר "טנדר" משנות ה-70, רמת הבטיחות בצד זה של המפה לא בראשם של הנהגים. הגענו לדיונה המפורסמת שלא עברה מקום, יורד מהטנדר, רגלי נוגעות בחול, מעבר חד עובר בי, מערכת גלגלי הזיכרון זורקים אותי שש שנים אחורה. הצעירים שבחבורה נתנו דוגמה וחיש מהר טפסו למעלה, שורה של חברים הלכו בעקבותיהם למרות הקושי, ואני כהרגלי רציתי להוכיח שהשנים הן רק מספר, תחילת הטיפוס היה קל אבל תתפלל לשמוע הנשימה הפכה לא סדירה והשריר ארבע ראשי כאב. פה הצחוק היה מקוטע או כמעט בלתי אפשרי, ראשוני המטפסים היה להם חיוך קל שהפך לאט, לאט לצחוק מתגלגל. המקומיים מאמינים שהצחוק מהדהד בין הסלעים והרוחות המדבריות מסיעות את הדי צחוק לכל פינות בעולם.

לא מעט מדענים מסבירים שצחוק בריא מאוד לגוף ולנפש. כמו כן הוא משחרר את האדם ממתחים, גורם לחשיבה חיובית, מיישר קמטים, נותן תחושה של להיות צעירים לנצח, והעיקר מקרב בין האנשים. טוענים שהצחוק יש בו כוח לגרום למנהיגים להיות יותר חיוביים.

תמיד הצחוק הולך ומתגבר לקראת ארוחת ערב. אבל לפני הארוחה היינו צריכים להעביר את המזוודות אל תוך מכונת שיקוף ובדיקה ביטחונית ורק אז מותר להיכנס אל חלל הלובי. ריח של אוכל התפשט באוויר עם בשורה של שילוב גסטרונומי בין מזרח למערב. תאי מוח נכנסו למהלך גבוה ונתנו ביטוי להגברת רוק, קרקורי בטן שלא הפסיקו להשמיע רעשים מיוחדים ואלא "האותות" להסתערות בלתי מבוקרת על דלפקי האוכל. כאן הקפדתי להסביר לחברים שצחוק ואוכל לא הולכים ביחד, יש סכנה אמיתית לחנק פתאומי שלא ניתן לצאת ממנו. הערה מיועדת בעיקר ל"בולענים" שבנינו. בעזרת הליכה איטית ומבוקרת, דשדשנו לאט לעבר המדרגות שהובילו בסופו של דבר ללובי. "יי" הידועה כאימהית יוצאת דופן, פתחה שולחן עם פיצוחים שנקנו בחנות מפורסמת "פיצוחי אלישע" והמליצה במיוחד על סוגי בוטנים שונים. יש לנקוט בזהירות אמרתי לחברים תוך כדי אכילה בוטן וצחוק והתוצאה כמעט חנק מסובך עם בליעה של הבוטן לכוון הלא נכון, מזלי שאשתי היקרה המומחית במצבי לחץ ידעה לתת מכה איומה בין הצלעות ולהציל את המצב. אמרתי לכם, גמגמתי שזה עלול לקרות.

זחלתי בקושי רב למיטתי, בטני זעקה בהפגנתיות, הגיבה בשורה בלתי פוסקת של רעשים שלא היו מביישים כל להקת של חצוצרות מפורסמת. "א" דאג שנהיה מכוונים כמו שעון שווצרי לשעה 7:30 בבוקר וכך היינו בחדר האוכל בדיוק בזמן שנקבע, למרבה הפלא ההסתערות על שלל מגוון של האוכל שהיו מפוזרים לאורך המדפים השונים בצורה מגרה מאוד. זה לא צחוק היינו שוב מורעבים, אבל תמיד כדאי לתת לעצמנו סיבה מוצדקת כדי להשתיק את מצפונינו כמו "להעשיר את הידע הגסטרונומי" או "נטעם מכל דבר כדי לא לאכזב את שכננו" או המשפט המנצח "אחזור הביתה ונתחיל את הדיאטה החדשה על בסיס מנות וירטואליות" מאת דר' שרייבר.

חילקו אותנו ל שתי קבוצות האחת פחות קרבית נסעה לפטרה והשנייה חיילי קומנדו לשעבר לוואדי דאנה. הבחנתי שהצחוק משתנה בהתאם למסלול, בתחילת הדרך הצחוק רם ומתגלגל ובסופו של המסלול הצחוק נחלש וכמעט לא קיים, בעליות הצחוק לא ניתן כמעט לעצירה אבל בפסגה של הגבעה הצחוק הפך לחיוך קל והדבר היחידי ששומעים זה נשימותיו המואצות של "מ" שהיה לפני. רק למובילי הדרך נשמרה הזכות "לצחקק" עקב כושרם הגופני הגבוה. כמו מכונה משומנת היטב המארגנים ידעו להביא אותנו בדיוק בזמן לתחנה הסופית ולארוחת צהריים. התזמון היה מדויק כי בטני התחילה להשמיע צליל של דאגה. האווירה של צחוק הגיע לשיאה בזמן חלוקת הקפה עם סוכר ובלי וחלוקת של עוגות הדומות "לבקלווה".

לקראת הערב הגענו למלון המרהיב והמיוחד. כאן לא היינו צריכים להעביר את המזוודות לשיקוף פשוט קבלנו את הכרטיס המגנטי לחדרים שהיו גדולים ומפוארים, ולמי שמזלו שיחק קבל מרפסת בגודל של מגרש כדורגל. ערב שבת "מ" כיבד אותנו בקולו המתנגן ונשא את ברכת הגפן. מכוון שאנו אנשים מתורבתים ומכובדים הסתערנו על דוכני אוכל בסגנון "ים תיכוני" וחיסלנו את האוכל במהירות ובביטחון. המקומיים היו מרוצים ואנחנו שבעים. יום שבת הוא יום מנוחה ולכן עשינו כמיטב יכולתנו להשתלב בין המפלים המצוירים, לבריכה המזמינה עם מים חמים של כמעט 60 מעלות שעטפה את גופינו בחום ובשלווה. חלוק לבן ניתן לכל מתרחץ, וכסאות נוח למנוחה. המגע בין האנשים היה קליל, רקמנו תוכניות עתידיות של טיולים, ותהינו על מזלנו הטוב שנפל בחלקנו.

מכוון שצחוקינו נישא עי רוחות מדבריות לכל המקומות, נודע לי ממקור מוסמך שלצערי לא יכול לגלות, הידיעה שבצפון יוון, מאות אנשים נפגעו ממכת צחוק ומחפשים בדחיפות את קבוצת האנשים שיש בהם יכולת לשפר את "המכה".

למרות שנאמרו מספר פעמים תודות למארגנים, אני רוצה ברמה אישית לחבק ולהוקיר כל אחד ואחת שנתנו לי ולנו חוויה יוצאת דופן.

יגאל דהן

צדכון על התקדמות fe ב' fe הרחבת הבית

לחברים שלום,

שלב ב' עורך זמן רב הרבה מעבר למתוכנן מכמה סיבות. התחלנו בטיפול בהוצאת התרי בניה מאוחר מדי, החברים לא היו מספיק מגובשים מה הם רוצים בדיוק ושינו את דעתם ו/או לא נתנו תשובות זמן רב מה שעיקב מאוד את התקדמות התכנון, דרישה חדשה של רשויות התכנון להגיש את הבקשות בשיטה שונה ממה שהיה נהוג עד כה. מתן אפשרות לכל משפ' לתכנן את הבית בצורה שונה, דבר שדרש עבודה רבה של צוות המתכננים.

נכון להיום התחלנו לקבל את התרי הבניה הראשונים והתחלנו לעבוד על הכנת כתב כמויות. אני מקווה (בלי נדר) שעד סוף חודש אפריל יהיה כתב כמויות ונוכל לקבל הצעות מחיר. (שלב זה יהיה כ-חודשיים) כך שבסביבות יולי אוגוסט (שוב בלי נדר) אפשר יהיה להתחיל לבנות.

במקביל אנו מטפלים בהזזת תשתיות על מנת שלא יפריעו לבניה.

חשוב לציין שמיד עם סיום שלב התכנון וקבלת כול התרי הבניה לשלב ב' נתחיל לתכנן את שלב ג' (כל הדירות הנותרות בגבעה, צד מזרח) וזאת על מנת שיהיה רצף בין שלב ב' לשלב ג'.

בלי קשר התחלנו בתכנון השכונה החדשה 12 יח"ד כאשר נכון להיום נבחר הדגם המועדף וצריך יהיה להחליט על צורת העמדת הבתים. לאחר שלב זה צוות התכנון ייפגש עם החברים המיועדים לשכונה על מנת לאפשר לכול משפ' לתכנן את ביתם.

בברכת חג שמח שי זינדרמן

15 דצמ'

אנחנו מתקדמים לכיוון סגירת נושא הבתים, לפחות זאת ההרגשה. רק חבל שנשארים מאחור הרבה אנשים מתוסכלים ומאוכזבים מהבית הזה-הבית שלנו, שהינם חברים טובים ופעילים ואכפתיים כבר שנים, עצוב לי בעיקר על האלמנים והאלמנות שלא מספיק שנשארו בלי בני זוג כבר כמה שנים, עכשיו יורשיהם יישארו עם חצי בית. נכון הם מתו לפני הזמן ויש יום קובע שאנחנו קבענו אותו ופעם בכלל לא חשבו להשאיר בית לילדים. אבל כאשר הכל משתנה אז גם לחברים שנפטרו מגיע וצריך לחלק גם להם לפחות את חלקם בבית. כי הם חיו ועבדו פה!! וצריך לתת להם לא כי אנחנו נדיבים אלא כי באמת מגיע להם!!!

חבל ואני מקווה שעוד ניתן לשנות את ההחלטה

נגה פרסי

לחברים שלום,

איני יודעת במה להתחיל. קשה וכואב לי כל תהליך שיוך הדירות. בכל מהלך חיינו בקיבוץ שזה כבר כמעט 70 שנה היינו צריכים להסביר לעצמנו, להורינו ולילדינו על פעולות שעשינו מעצם היותנו חברי קיבוץ. כמו למשל, לחזור מבית החולים עם תינוקת שאך זה נולדה ולהביאה היישר לבית הילדים, או להחזיר ילד שיצא בלילה חשוך וקר מבית הילדים אל אמא ואבא ולהביאו למיטתו בחזרה, או לוותר על מתנות גדולות כקטנות והכל למען השיוויון והצדק החברתי.

לא אלאה בדוגמאות כי אנחנו, החברים בני גילי, ידענו לאן ולמה אנחנו עוזבים את בתינו, הורינו ובני משפחותינו לחיים חדשים ואחרים מלאי ערכים ומוסר. כנראה שיש להעביר חוגי דיון כדי שאנשים היום יבינו למה הקדשנו את חיינו.

השתנו הזמנים וגם הקיבוצניקים האדוקים ביותר יודעים ומרגישים שיש גם חיים אחרים. ילדינו ונכדינו רובם חיים בחוץ ולצערי לא יכולנו לעזור להם להסתדר אך הם חזקים בדעתם ובמעשיהם, נשארנו בעמדתם ובחרו בדרך החיים של רוב תושבי העולם ותושבי ישראל. היום, מיד לאחר פרסום תוצאות ההצבעה בקלפי נשארתי המומה. האם יתכן שנחליט על שיוך דירות רק לאלה שעדיין חיים, או לאלה ש"התמזל מזלם" למות אחרי "היום הקובע"? האם יתכן שחברים שעבדו למעלה מ-40 שנה בקיבוץ ומזמן עברו את הוותק של 40 שנה, ילדיהם לא יקבלו דבר?

במדינת ישראל יש חוק שגם ללא צוואה היורשים החוקיים הם הבנים. האם עלינו לא חל חוק זה?

לא אדייק במספרים אף על פי שבידי מספרים מדויקים. מקסימום ברשימה 10 חברים בעלי 40 שנות ותק ומעלה אשר הלכו לעולמם לפני "היום הקובע". האם אנחנו לא מסוגלים לספוג את השותפות הזו בחלוקת הרכוש? איך ילדי ואני נוכל להסתכל בעיני אותם חברים וילדיהם לאחר הפגיעה בכבוד הנפטרים שלא ידעו את התאריך של "היום הקובע" והלכו לעולמם בגב כפוף של 40, 50, ו-60 שנה של עבודה ומסירות, של שמירה על ערכים ומלחמה למען השיוויון והצדק למען הזולת?

איני צדיקה יותר מהאחרים ורבים חושבים כמוני. עובדה היא שלא היה הפרש גדול בתוצאות ההצבעה.

לכן אני מבקשת שתהיה הצבעה חוזרת על ההצעה שנפסלה. אנחנו מארגנים עצומה, ומבקשים מהחברים המעוניינים לחתום. נא לפנות אלי או לאביגיל גולדסמן.

חג הפסח בשער ואני מאחלת לכולנו חג שמח

שלום – הלוואי ויבוא עוד בימינו

כרמלה אלון

19.3.17

שלום לשוחרי תרבות,

קיבלנו הזמנה מקריית ההדרכה [עיר הבהרדים] לצפות יחד עם החיילים בהצגה:

הבנות של אבא, בביצוע השחר – תיאטרון רב תרבותי.

הצפייה ללא תשלום, אך מחייבת הרשמה מוקדמת בטלפון: 6564115, או בדוא"ל dina@rng.org.il
 ע"כ למסור מספרי תעודת זהות ומספרי טלפון. (יש להגיע עם תעודות זהות להצגה עצמה).

ההצגה תתקיים בתאריך יום רביעי, 26.4.17, בשעה 16:30.

יש להגיע לשער הבסים עד לשעה 16:00

=====

מסעה המרגש של משפחה יהודית מעיראק לישראל.

סיפור המשפחתי של אליהו סייג ובנותיו פותח צוהר לעולמה של יהדות עיראק בשנים שקדמו לעלייתם לארץ. בעיצומו של תג השבועות תשי"א (1941), על רקע עליית הנאציזם באירופה, פורץ פוגרום אכזרי ביהודי עיראק שנמשך

שלושה ימים ומאז נקרא "הפרהוד" (ביוז/ שוד/ פוגרום). אליהו, כמו חלק גדול מהקהילה היהודית, מגיע להבנה כי זמנה של משפחתו בעיראק תם. 50 שנה לאחר מכן, בימי מלחמת המפרץ, צוואתו של אליהו מהווה סלע מחלוקת בין בנותיו ומאלצת אותן לצאת למסע מצמרר אל עברן. סודות נחשפים לעיני נכדתו של אליהו ומביאים אותה להבנה עד כמה עברה של משפחתה רודף אותה עד היום.

תיאטרון השחר – רב תרבותי הוקם לאחרונה ע"י השחקן אורי גבריאל והיוצרת גילית יצחקי במטרה לקדם תיאטרון ישראלי מקורי, העוסק בחברה הישראלית על גווניה השונים.

אורך ההצגה: שעה ועשרים ללא הפסקה.

כרשית תפיש:
 אורי גבריאל - אליהו • גילית יצחקי - גילי • שרון מלכי טמז - מרים
 לירית טמז - מל • אלי מנשה - דבור • נואית קדם - סיגל

אגף קהילה וחינוך
מחלקת תרבות

תחזית תרבות אפריל 2017

6.4 יום חמישי, 21:00 סרט ליד הבית ; לה לה לנד

"לה לה לנד" הוא סיפור אהבה מוזיקלי בין פסנתרן קשה יום לשחקנית מתחילה בלוס אנג'לס של ימינו. סרט על האושר והכאב שאנו חווים במהלך המסע להגשמת חלומותינו.

שחקנים: אמא סטון, ריאן ג'וסלינג, ג'יי. קיי. סימונס **במאי ותסריטאי:** דמיאן שיזל

סרט עטור פרסי אוסקר 2017: אמא סטון-שחקנית טובה ביותר, וכן פרסי בימוי, צילום, פסקול מקורי, ועיצוב.

פן הביקורת: לה לה לנד, המיוחל המדובר, הוא לא רק יצירה סענת ועשויה לצילא, אלא גם סרט מלנולי, עמוק ובלתי נשכח, על הכפר בין מה שהיה ומה שהיה יכול להיות.

כרטיס בעלות 25 ₪ לרכישה באתר המופצה.

21.4 – ששי ציוני ; "קום והתהלך בנגב..."

מפגש המשלב הרצאה ושירה אודות הארץ, רגביה ואנשי החזק המתהלכים לאורכה ולרוחבה, עם זאב זיוק ולצדו המוסיקאי גדעון אפרתי עם עיבודים מרעננים לקלסיקות ישנות וחדשות. בביצוע סולנים והרכבים צעירים ובוגרים של המופצה האזורית רמת נגב.

מיקום: אודיסוריום המכון לחקר ישראל והציונות במדרשת בן גוריון, בין השעות 9.30-12.30.

לפרטים, הרשמה: שוש בן שטרית, 08-6592103, המכון למורשת בן גוריון

ועת קצת אר רוח – לכבוד הפסח...

פעמי אביב / חיים נחמן ביאליק

עוד מעט והשתפכו בפרחים לבנים	היתה רוח אחרת, גבהו שמי השמים,
גם-נעורי התדשים ותלמותי הישנים,	ניגלו מרחקים בהירים, רחבי גדים –
כי גם-בם נשבה רוח האביב.	על-הקר עומדות רגלי האביב!
ומלכבי המלא כל-הגיגי אשיתה,	על-המגרש עם-שמש אדים חמים משתפחים,
ובדמעות מזהירות שחור יאוש אדיקה -	מן-העצים הרטבים פטורי ציצים מתפתחים –
היתה רוח אחרת מסביב!	היתה רוח אחרת מסביב.

מחזירים את הדשא לשכונות. כמו שאומרים לכל אחד בקיבוץ מגיעה חלקת הדשא הקטנה שלו, ואכן עכשיו זה קורה. בשכונת המרכז, דשאים שיובשו מזמן חוזרים לחיים. קטנים יותר אבל בקרוב גם בבתים אלו ניתן יהיה להנות מהירוק של הדשא ולשבת על הדשא. כל הכבוד לענף הנוי על ביצוע הפרוייקט החשוב הזה!!!

מסיבת פורים לאס ואגס עברה בהצלחה החברים הימרו וקוסם עבר בין השולחנות ועשה קסמים לחברים והיו ריקודים תחפושות ושתייה כמו שצריך בפורים. ביום ראשון היה צפוי מצעד עדלאידע והפנינג, אך... מזג האוויר לא שיתף פעולה. היו רוחות חזקות והאוויר היה מאובק. בלית ברירה היה רק הפנינג באסס.

מועדון מופת

- ✓ ערן דורון סיפר על התוכניות שלו לגבי ההמשך. היה מעניין ונשאלו שאלות והערות לגבי העתיד.
- ✓ במועדון התקיים מופע מרהיב של זמרת ומלווה על פסנתר. הכל היה בצרפתית הקהל נהנה מאד ובפרט המקורבים לתרבות הצרפתית.
- ✓ סרט מרגש ומדהים - ביום ב' במועדון הוקרן הסרט המיוחד "אח שלי גיבור". השתתף, הביא ודאג להקרנה איתמר נכדם של שמוליק ואסתר פלג. הסרט עסק בקבוצת מוגבלים שבעזרת אחיהם הגיעו ל ההרים הגבוהים בעולם – האוורסט

טיולים באופניים לזכרו של אבי כהן, שאהב לרכב על אופניים. טיול משפחתי וטיול אתגרי בסיום כובדו המשתתפים בפיתות עגות ופרות.

מפגש נשים על "מדרש אישה" המון תמונות יפות של צמחים ודיבור על הכח הנשי ועל מערכת המינית הנסתרת והמערכת הגלויה בחלקו העליון של הגוף שבעזרתה ניתן לטפל או לחשוף מה קורה במערכת הנסתרת. המון שאלות העלתה המנחה וזה נמשך ונמשך בהפסקה היו שהלכו והיו שהמשיכו להנות מהתשובות.

שבת שלום לכולנו